

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9Csp/17/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722200622
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8722200622.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, XXX XX D., právne zastúpenej: JUDr. Igor Šafranko, advokát, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 o primerané finančné zadostučinenie v sume 3.257,21 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 300, - Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 4.3.2022 domáhala od žalovaného zaplata sumy 3.257,21 Eur a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila nasledujúcimi skutočnosťami.

V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 9Csp/60/2019 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Csp/60/2019, zo dňa 25.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.5.2021 (ďalej len Základné konanie). Súd uložil žalovanému (aj terajší žalovaný) povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, uvedenej v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10557769 z 25.11.2005.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: - odôvodnenie 32.: „Spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z uvedeného dôvodu ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedených skutočností je možné jednoznačne konštatovať, že uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, čo podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa a z uvedeného dôvodu dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.“ ;

- odôvodnenie 33.: „Uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať aj ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovení Smernice Rady č. 93/13/ EHS z 5. apríla 1993, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka nemôže požívať právnu ochranu. Súd poukazuje na to, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s. r. o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať vtom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu nariadiť predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“ ;

- odôvodnenie 34: „Veriteľ a teda žalovaný sám diktuje výšku dlhu jednostranne, bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, pričom ide o možnosť postihnúť majetok žalobkyne podľa vôle veriteľa, ktorý stanovuje výšku pohľadávky a jej príslušenstva, a žalobkyňa ako spotrebiteľ nemá možnosť priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť. Je potrebné poukázať aj na súdnu prax v obchodných právnych veciach, ktorá prijala závery, že žalovaný pristúpil k realizácii dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorá bola súčasťou úverovej (formulárovej) zmluvy bez toho, aby túto zmluvnú podmienku so žalobcom individuálne dojednal, jej obsah, ak žalobca nemohol ovplyvniť, ani túto dohodu vylúčiť, pričom na jej základe zamestnávateľ žalobcu už pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy napriek tomu, že takáto dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je rozporná s právom EÚ, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, so zákonom alebo dobrými mravmi a preto je neplatná. Je potrebné vziať na zreteľ ustálenú judikatúru Súdneho dvora EÚ týkajúcu sa nekalých podmienkach v spotrebiteľských veciach ohľadom povinnosti vnútroštátneho súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, že je významným prvkom ochrany spotrebiteľa v práve EÚ a že ak by vnútroštátne právo umožnilo veriteľovi obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, jej užitočného účinku (Effet Kutilén).“ ;

- odôvodnenie 35: „Na základe vyššie uvedeného je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bezpoplatková. Táto zmluva zároveň obsahuje citovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je z toho dôvodu neplatná. Spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa.“

- odôvodnenie 36: „Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, a preto podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu podriaďovať bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa.“

Žalobkyňa poukázala na § 3 ods. 5 tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Ďalej uviedla, že ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. Na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadostučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadostučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde

v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala, nie len deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú s intenzitou porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, s ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania PFZ pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva.

Na základe Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10557769 z 25.11.2005 jej bol poskytnutý úverový rámec vo výške 15 000,-- Sk (497,91 eura). Z úverového rámca vyčerpala celkovo 4 944,39 eura, a na predmetný úver zaplatila sumu v celkovej výške 3 997,72 eura.

Z výzvy žalovaného na vykonávanie zrážok zo mzdy, zo dňa 10.04.2016, ktorú adresoval môjmu zamestnávateľovi vyplýva, že žalovaný chcel odo mňa, prostredníctvom zrážok zo mzdy, získať sumu 4 203,88 eura. Keďže na predmetný úver už uhradila sumu 3 997,72 eura, mal žalovaný nárok len na doplatenie istiny, vo výške 946,67 eura (4 944,39 eura – 3 997,72 eura = 946,67 eura). Žalovaný sa tak na jej úkor chcel zrážkami zo mzdy obohatiť o sumu 3 257,21 eura, keďže žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 4 203,88 eura, pričom na istinu mu mala doplatiť len sumu 946,67 eura (4 203,88 eura – 946,67 eura = 3 257,21 eura). PFZ preto požaduje vo výške 3 257,21 eura.

Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v Základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 9Csp/60/2019, zo dňa 25.3.2021 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadostučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadostučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v prvom rade namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 9Csp/60/2019 z 25.03.2021 (ďalej aj „rozsudok OS“) v tzv. základnom konaní, žalovaný sa nedopustil porušenia spotrebiteľských práv žalobcu a žalovaného nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala. Súd v základnom konaní nikde v odôvodnení nekonštatoval, že práve žalovaný sa mal dopustiť porušenia práv spotrebiteľa. Žalovaný zmluvné dojednania nekoncepcoval. Z uvedených rozsudkov OS teda vôbec nie je zjavné, akého konkrétneho porušenia spotrebiteľských práv sa mal žalovaný dopustiť a neuvádza to ani žalobca, ktorého žaloba v podstate spočíva len na citácii predmetného rozsudku s uvedeným vlastného posúdenia, z akého dôvodu žaluje primerané finančné zadostučinenie v neprimeranej výške.

Žalovaný predsa nemohol v čase uplatnenia zrážok tušiť, že neskôr bude súdne vyhlásená táto podmienka za neprijateľnú resp. úver určený za bezúročný. T. j. v čase, kedy žalovaný žiadal zamestnávateľa o platby titulom postúpenej pohľadávky v tam uvedenej výške, nemohol mať žiaden priamy ani nepriamy úmysel obohacovať sa na úkor žalobcu, keďže v liste uviedol len postúpenú sumu. V tom čase platilo, že úver nebol bezúročný a zároveň neexistovalo rozhodnutie o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 1Cdo/107/2021 z 28.02.2023 a recentnú zbierku stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2022 (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. augusta 2022, sp. zn. 7 Cdo 80/2020, R 47/2022). Podľa názoru žalovaného, aj keď to explicitne z cit. rozsudku NS SR nevyplýva, výkladom analógie legis nemožno dospieť k inému záveru, než k tomu, že žalovaný (postupník) nielen, že nezodpovedá za akékoľvek porušenie spotrebiteľských práv, ale najmä nemôže byť pasívne vecne legitimovaným subjektom v konaní o priznanie primeraného finančného zadostučinenia, keďže v tomto prípade prichádza do úvahy ako pasívne vecne legitimovaný subjekt postupca. Na základe uvedeného má žalovaný za to, že nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, nakoľko ho nemožno považovať za osobu, ktorá by za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedala, pričom porušenie spotrebiteľských práv na strane žalobcu nebolo súdmi konštatované a netvrdí ho ani samotný žalobca.

Pokiaľ ide o výšku požadovaného plnenia žalovaný uviedol, že iniciovaním zrážok zo mzdy, resp. ostatnými úkonmi v súvislosti s odkúpením domnejšej pohľadávky nielenže neporušil žiadne spotrebiteľské práva žalobcu, ale ani mu nespôsobil žiadnu ujmu. Žalobca v podstate okamžite podal

návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a neskôr bol aj plne úspešný v základnom konaní, pričom mu boli riadne priznané trovy konania. Žalovaný titulom zrážok zo mzdy nezrazil nič. Tamojší súd priznáva finančné zadosťučinenie v základnej sadzbe 50,- € a v mimoriadne odôvodnených prípadoch sumu 100,- € a viac, za individuálneho posúdenia skutočného porušenia, správania sa dlžníka / dodávateľa atď. Je neprípustné, aby si dlžník nesplnil svoje zmluvné povinnosti ani čo do istiny a následne požadoval umelo finančné zadosťučinenie na úkor dodávateľa. Žalobca sám priznáva, že nemá splatenú istinu úveru. Uvedené sa vymyká akejkolvek logike veci ako aj regulácie ochrany spotrebiteľa, pričom žalobca toto postavenie zjavne nadužíva napriek tomu, že mu už bola poskytnutá plná ochrana zo strany štátnej moci. Evidentne bude výška primeraného finančného zadosťučinenia vždy posudzovaná s ohľadom na viaceré aspekty a v žiadnom prípade nebude zrkadlením dlžoby dlžníka voči veriteľovi (s úrokmi). V čase postúpenia pohľadávky a rovnako tak žiadosti o zrážky zo mzdy (tá istá suma) neexistovalo rozhodnutie, ktoré by deklarovalo bezúročnosť pohľadávky, na základe čoho je zrejmé, že výpočet žalobcu nesedí. Postupca deklaroval postupníkovi dlh v tam uvedenej výške a postupník uplatnil zrážky zo mzdy na základe platnej dohody. Neskôr sa v konaní o určenie preukázalo, že súd považuje zmluvu za bezúročnú a dojednanie zrážok zo mzdy za neplatné. Z tohto však žiadnym spôsobom nevyplýva úmysel (priamy, či nepriamy) postupníka na tom, že by sa chcel na úkor žalobcu akýmkoľvek spôsobom obohatiť, nakoľko v rozhodnom čase o tejto skutočnosti nemohol mať nikto vedomosť. Neobstojí potom tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa chcel na úkor žalobcu obohatiť – to by mohol tvrdiť len vtedy, ak by žalovaný nerešpektoval rozhodnutie súdu v základnom konaní alebo ak by mal už v čase vyhlásenia rozsudku v základnom konaní zrazené plnenia prevyšujúce istinu a tieto by odmietal vrátiť. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/32/2020 z 29.09.2020 a rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 13Csp/135/2019 z 18.01.2022. Na základe vyššie uvedeného považuje žalobu za nedôvodnú z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného a čo do uplatnenej a ničím bližšie nezdôvodnenej výšky plnenia, navrhol preto žalobu zamietnuť.

4. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, prednesom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením s listinnými dôkazmi: rozsudok OS Poprad, č.k. 9Csp/60/2019 - 134 zo dňa 25. marca 2021, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku OS Poprad, Výzva na realizáciu zrážok zo mzdy zo dňa 10.4.2016 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v spise a pripojeným spisom sp.zn. 9Csp/60/2019.

5. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvajú na podanej žalobe tak ako bola doručená súdu v písomnej podobe.

6. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na svoje písomné vyjadrenie k žalobe v zmysle ktorého navrhuje konajúcemu súdu, aby tento žalobu v celom rozsahu zamietol, na znesenú námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie v konaní na podporu ktorej argumentácie na judikatúru uvedenú v písomnom vyjadrení. Ďalej uviedol, že žalobkyňa vo svojej žalobe nepoukázala na žiadne konkrétne porušenie spotrebiteľských práv za ktoré by mal byť zodpovedný žalovaný a v konečnom dôsledku žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala ani žiadanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia.

7. Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči uviedol, že žalobkyňa bola v základnom konaní úspešná a preto si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie a trvá na žalobe tak, ako bola doručená súdu. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal a uplatnil trovy konania v celom rozsahu.

8. Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol, že žiada aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu, ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemal, trovy konania uplatnil v celom rozsahu.

9. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový a právny stav.

10. Rozsudkom Okresného súdu Poprad, č.k. 9Csp/60/2019-134 zo dňa 25. marca 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. mája 2021 bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10557769 z 25.11.2005 na

výkon zrážok zo mzdy žalobkyne. Zároveň súd priznal žalobkyni náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

V citovanom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 9Csp/60/2019 o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy bola teda žalobkyňa v postavení spotrebiteľa voči žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, úspešná.

V odôvodnení citovaného rozhodnutia súd uviedol nasledovné:

„Dňa 25.11.2005 žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá bola súčasťou „Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile č. 10557769“. Súčasťou formulárovej zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, uvedená drobným písmom v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (čl. V bod 31). Podpisom zmluvy teda žalobkyňa a právny predchodca žalovaného uzatvorili Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 OZ, ktorá je zabezpečením pohľadávky vzniknutej z tejto zmluvy. Listom zo dňa 10.04.2016 oznámil žalovaný zamestnávateľovi žalobkyne, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2013 postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 10557769 s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na žalovaného, pričom rozpis dlhu k 10.04.2016 predstavuje spolu sumu 4.203,88 eur.“ (bod 7.)

„Vyššie uvedená zmluva je zmluva typová, formulárová, pričom žalobkyňa ako spotrebiteľ nemohla žiadnym spôsobom zmeniť a ovplyvniť jej obsahové náležitosti.“ (bod 10.)

„Podľa § 4 ods. 2 Z. z. Zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (účinný k 25.11.2005) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä: a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva uvedené náležitosti neobsahuje, spotrebiteľský úver sa preto (písmeno g)) považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ (bod 11.)

„Na základe vyššie uvedeného je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bezpoplatková. Táto zmluva zároveň obsahuje citovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je z toho dôvodu neplatná. Spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom výkon zrážok zo mzdy je pritom súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a spotrebiteľ môže byť vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa.“ (bod 35.)

„Na základe uvedeného súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj za neplatnú v zmysle citovaných zákonných ustanovení a rozhodol tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia takejto dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.“ (bod 37.)

11. Ako spotrebiteľ si žalobkyňa uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní.

12. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), v znení účinnom do 9.6.2013, osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta Zákona, v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné

zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

16. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

17. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

18. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde, vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

19. Vo veci sp.zn. 9Csp/60/2019 Okresného súdu Poprad sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ktorej právnym nástupcom sa ku dňu 31.12.2005 stala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.), k Žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile, č. 10557769 zo dňa 25.11.2005 na výkon zrážok zo mzdy žalobkyne s príslušenstvom a to nariadením neodkladného opatrenia a následne rozhodnutím vo veci samej rozsudkom. V konaní mala úspech, vo veci bolo najskôr vydané uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia a následne rozsudok s identickým výrokom vo vzťahu k uloženej povinnosti. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyňi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Vzhľadom na uvedené neobstojí ani námietka žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie. Je potrebné dodať, ako uviedol sám žalovaný vo výzve zamestnávateľovi zo dňa 10.04.2016, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2013 v súlade s §524 a nasl. Občianskeho zákonníka, postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 10557769 s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na žalovaného, žalovaný bol aj sporovou stranou v základnom konaní sp.zn. 9Csp/60/2019.

20. Žalobkyňa si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. V citovanom rozhodnutí bolo zároveň konštatované, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda neplatný právny úkon. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2013 postúpila spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy č. 10557769 s jej príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na žalovaného,

21. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno

predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Žalovaný sa domáhal prostredníctvom zamestnávateľa žalobkyne realizácie zrážok zo mzdy (výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 10.04.2016), čo bolo aj jedným z podkladov pre rozhodnutie tunajšieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 28. júna 2019 (č.k. 9Csp/60/2019-22). Pritom je zrejmé, že tento stav nevyvolala žalobkyňa, ktorá by do zmluvy naformulovala neprijateľnú zmluvnú podmienku.

22. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, je preto potrebné považovať finančné zadosťučinenie v priznanej výške 300,- Eur. Táto čiastka pozostáva zo sumy 150,- Eur za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej neprijateľnosť bola posudzovaná vo veci 9Csp/60/2019 Okresného súdu Poprad a sumy 150,- Eur za ďalšie porušenia zákona a dobrých mravov, nakoľko súd konštatoval v predmetnej základnej veci, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods.2 písm. a), g) predmetného zákona. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, právny predchodca ktorého nielen pri dojednávaní zmluvy ale aj samotný žalovaný následne konal závadne. Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazala žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 300,- Eur (výrok I.) a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.).

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Podľa citovaných zákonných ustanovení priznal súd náhradu trov konania úspešnému žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 100 %. Predmetom konania je nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisí od úvahy súdu. V tokom prípade plne úspešná strana sporu je tá strana, ktorá uplatnila dôvodne nárok čo do základu. V priebehu konania bolo jednoznačne preukázané, že základ uplatneného nároku žalobkyňa úspešne uplatnila, preto jej patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s prisúdenou výškou nároku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).

V Poprade, dňa 26. októbra 2023

Mgr. Nina Kollárová
sudca